

Trudne wybory młodych na podstawie filmu Andrzeja Wajdy pt. „Popiół i diament”

Material pomocniczy nr 1

Karta pracy ucznia:

Obejrzyjcie uważnie film, przyglądając się bohaterowi wskazanemu przez nauczyciela. W trakcie projekcji notujcie najważniejsze informacje (zgodnie ze wskazówkami zawartymi w poniższych pytaniach). Po projekcji – w grupie – przeprowadźcie dyskusję i ustalcie odpowiedzi. Przygotujcie krótką charakterystykę wskazanej postaci. W tytule waszej prezentacji spróbujcie ją opisać jednym lub dwoma słowami.

- *Czy znamy pełne imię i nazwisko bohatera? Czy ma to jakieś znaczenie?*
- *Jaka jest przeszłość wojenna bohatera? Skąd zna inne postaci występujące w filmie?*
- *Kim jest, kiedy go poznajemy? Jaką pełni funkcję?*
- *Czy wchodzi w relacje z innymi bohaterami? Z którymi? Jak wyglądają te relacje?*
- *Czy ma marzenia? Czy udaje mu się je zrealizować?*
- *Jakich wyborów dokonuje? Dlaczego właśnie takich? Czy są one dla ciebie zrozumiałe?*

Trudne wybory młodych na podstawie filmu Andrzeja Wajdy pt. „Popiół i diament”

Material pomocniczy nr 2

Dla Jana Polkowskiego

Trzeba zatrzasnąć drzwiczki z tektury i otworzyć okno,
otworzyć okno i przewietrzyć pokój.

Zawsze się udawało , ale teraz się nie
udaje. Jedyne przypadki,
kiedy po wierszach
pozostaje smród.

Poezja niewolników żywi się ideą,
idee to wodniste substytuty krwi.

Bohaterowie siedzieli w więzieniach,
a robotnik jest brzydki, ale wzruszająco
użyteczny – w poezji niewolników.

W poezji niewolników drzewa mają krzyże
wewnątrz – pod korą – z kolczastego drutu.

Jakże łatwo niewolnik przebywa upiornie
długa i prawie niemożliwą drogę
od litery do Boga, to trwa krótko, niby
splunięcie – w poezji niewolników.

Zamiast powiedzieć: ząb mnie boli, jestem
głodny, samotny, my dwoje, nas czworo,
nasza ulica – mówią cicho: Wanda
Wasilewska, Cyprian Kamil Norwid,
Józef Piłsudski, Ukraina, Litwa,
Tomasz Mann, Biblia i koniecznie coś
w jidisz.

Gdyby w tym mieście nadal mieszkał smok
wysławiali by smoka – albo kryjąc się
w swoich kryjówkach pisali by wiersze
– maleńkie piąstki grożące smokowi
(nawet miłosne wiersze pisane by były
smoczymi literami...)

Patrzę w oko smoka

i wzruszam ramionami. Jest czerwiec. Wyraźnie.

Tuż po południu była burza. Zmierzch zapada najpierw
na idealnie kwadratowych skwerach.

(88')

Marcin Świetlicki z tomu „Zimne kraje” 1992